

¹ Factum est autem, in diébus illis éxiit edictum a Cásare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. ² Haec descríptio prima facta est præside Sýriae Quírino. ³ Et ibant omnes, ut profiteréntur, singuli in suam civitátem. ⁴ Ascéndit autem et Ióseph a Galilæa de civitáte Názareth in Iudéam in civitátem David, quae vocátur Béthlehem, eo quod esset de domo et família David, ⁵ ut profiterétur cum María desponsáta sibi, uxóre praegnánte. ⁶ Factum est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies, ut páreret, ⁷ et péperit filium suum primogénitum; et pannis eum invólvit et reclinávit eum in praesépio, quia non erat eis locus in deversório. ⁸ Et pastóres erant in regióne eádem vigilantes et custodiéntes vigílias noctis supra gregem suum. ⁹ Et ángelus Dómini stetit iúxta illos, et cláritas Dómini circumfúlsit illos, et timuérunt timóre magno. ¹⁰ Et dixit illis ángelus: “Nólite timére; ecce enim evanélizo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo, ¹¹ quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. ¹² Et hoc vobis signum: inveniétis infántem pannis involútum et pósitum in praesépio.” ¹³ Et súbito facta est cum ángelo multítudo milítiae caeléstis laudántium Deum et dicéntium: ¹⁴ “Glória in altíssimis Deo, et super terram pax in homínibus bona voluntáti.” ¹⁵ Et factum est, ut discessérunt ab eis ángeli in caelum, pastóres loquebántur ad ínvicem: “Transeámus usque Béthlehem et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis.” ¹⁶ Et venérunt festináentes et invenérunt Maríam et Ióseph et infántem pósitum in praesépio. ¹⁷ Vidéntes autem notum fecérunt verbum, quod dictum erat illis de púero hoc. ¹⁸ Et omnes, qui audiérunt, miráti sunt de his, quae dicta erant a pastóribus ad ipsos. ¹⁹ María autem conservábat ómnia verba haec cónferens in corde suo. ²⁰ Et revérsi sunt pastóres glorificáentes et laudántes Deum in ómnibus, quae audíerant et víderant, sicut dictum est ad illos.

¹ In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. ² Hoc erat in princípio apud Deum. ³ Ómnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est; ⁴ in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum, ⁵ et lux in ténebris lucet, et ténebrae eam non comprehendérunt. ⁶ Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes; ⁷ hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. ⁸ Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. ⁹ Erat lux vera, quae illúminat omnem hóminem, véniens in mundum. ¹⁰ In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. ¹¹ In própria venit, et sui eum non recepérunt. ¹² Quotquot autem accepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine eíus, ¹³ qui non ex sanguínibus neque ex voluntáte carnis neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. ¹⁴ Et Verbum caro factum est et habitávit in nobis; et vídimus glóriam eíus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis. ¹⁵ Ioánnes testimónium pérhibet de ipso et clamat dicens: “Hic erat, quem dixi: Qui post me ventúrus est, ante me factus est, quia prior me erat.” ¹⁶ Et de plenitúdine eíus nos omnes accépimus, et grátiam pro grátia; ¹⁷ quia lex per Móysen data est, grátia et véritas per Iésum Christum facta est. ¹⁸ Deum nemo vidi umquam; unigénitus Deus, qui est in sinum Patris, ipse enarrávit.

¹ Factum est autem, in diébus illis éxiit edictum a Cásare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. ² Haec descríptio prima facta est præside Sýriae Quírino. ³ Et ibant omnes, ut profiteréntur, singuli in suam civitátem. ⁴ Ascéndit autem et Ióseph a

Galilæa de civitâte Názareth in Iudæam in civitâtem David, quae vocâtur Béthlehem, eo quod esset de domo et família David,⁵ ut profiteretur cum María desponsâta sibi, uxore praegnânte.⁶ Factum est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies, ut páreret,⁷ et péperit filium suum primogénitum; et pannis eum invólvit et reclinávit eum in praesépio, quia non erat eis locus in deversório.⁸ Et pastóres erant in regióne eâdem vigilântes et custodiéntes vigílias noctis supra gregem suum.⁹ Et ángelus Dómini stetit iúxta illos, et cláritas Dómini circumfûlsit illos, et timuérunt timóre magno.¹⁰ Et dixit illis ángelus: “Nólite timére; ecce enim evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pôpulo,¹¹ quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitâte David.¹² Et hoc vobis signum: inveniétis infántem pannis involútum et pósitum in praesépio.”¹³ Et súbito facta est cum ángelo multitúdo milítiae caeléstis laudántium Deum et dicéntium:¹⁴ “Glória in altíssimis Deo, et super terram pax in homínibus bona voluntáti.”¹⁵ Et factum est, ut discessérunt ab eis ángeli in caelum, pastóres loquebántur ad ínvicem: “Transeámus usque Béthlehem et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis.”¹⁶ Et venérunt festinântes et invenérunt Maríam et Ióseph et infántem pósitum in praesépio.¹⁷ Vidéntes autem notum fecérunt verbum, quod dictum erat illis de púero hoc.¹⁸ Et omnes, qui audiérunt, miráti sunt de his, quae dicta erant a pastóribus ad ipsos.¹⁹ María autem conservábat ómnia verba haec cónferens in corde suo.²⁰ Et revérsi sunt pastóres glorificântes et laudântes Deum in ómnibus, quae audíerant et víderant, sicut dictum est ad illos.

¹ In princípio erat Verbum,
et Verbum erat apud Deum,
et Deus erat Verbum.

² Hoc erat in princípio apud Deum.

³ Ómnia per ipsum facta sunt :
et sine ipso factum est nihil, quod factum est.

⁴ In ipso vita erat,
et vita erat lux hóminum :

⁵ et lux in ténebris lucet,
et ténebræ eam non comprehendérunt.

⁶ Fuit homo
missus a Deo,
cui nomen erat Joánnes.

⁷ Hic venit in testimónium
ut testimónium perhibéret de lúmine,
ut omnes créderent per illum.

⁸ Non erat ille lux,
sed ut testimónium perhibéret de lúmine.

⁹ Erat lux vera,
quæ illúminat omnem hóminem
veniéntem in hunc mundum.

¹⁰ In mundo erat,
et mundus per ipsum factus est,

et mundus eum non cognóvit.

¹¹ In própria venit,

et sui eum non recepérunt.

¹² Quotquot autem recepérunt eum,
dedit eis potestátem filios Dei fieri,
his qui credunt in nómine ejus :

¹³ qui non ex sanguínibus,
neque ex voluntáte carnis,
neque ex voluntáte viri,
sed ex Deo nati sunt.

¹⁴ Et Verbum caro factum est,

et habitávit in nobis :

et vídimus glóriam ejus,
glóriam quasi unigéniti a Patre
plenum grátiæ et veritátis.

¹⁵ Joánnes testimónium pérhibet de ipso,

et clamat dicens :

Hic erat quem dixi :

Qui post me ventúrus est,

ante me factus est :

quia prior me erat.

¹⁶ Et de plenitúdine ejus

nos omnes accépimus, et grátiam pro grátia :

¹⁷ quia lex per Móysen data est,

grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

¹⁸ Deum nemo vidit umquam :

unigénitus Fílius, qui est in sinu Patris,

ipse enarrávit.